

НАШИТЪ ПЪСНИ ЗА МАКЕДОНИЯ

И Македония е толкова за българската литература и поезия, колкото е и България, колкото е цѣлиятъ български народъ.

Проследете Македония въ българската литература за времето отъ сто години насамъ, ще се убедите, че тия мои думи не сж сантиментално преувеличение, а сж жива действителность.

За литературата ни преди освобождението на едната частъ отъ България тоя въпросъ съвсемъ и не сжществува. Цѣлиятъ български народъ по цѣлия Балкански полуостровъ е еднакво мотивъ за българската поезия. Нѣма никакво дѣление.

Чудно убетително и съвсемъ научно изтъкна това относно географията, преди нѣколко месеца, възторжениятъ и бодъръ българинъ отъ Емборе въ Македония, моятъ старъ учителъ въ Солунъ, колега въ София като учителъ въ гимназията и образцовъ математикъ Благой Димитровъ.

Тепърва следъ освобождението само на едната частъ отъ народа ни почнаха изтъкванията на поезиитъ за Македония.

И тука има единъ единственъ, може би, въ историята на народитъ моментъ.

Ето, България е свободна вече. Но радостта отъ свободата е не само нѣкакъ си, а много скършена. Сърдцето на българина е разполовено. Българскиятъ поетъ едва се решава, сърдце му не дава да ликува... Той тжгува за Македония.

Особено нашитъ най-голѣми поети, особено тия, които бѣха и преди и следъ освобождението.